

2

מדינת ישראל

משרד המשלה

ענין: חלוקת נכס - חלוקת נכס

חלוקת נכס - חלוקת נכס

10.91 - 5.92

משרד

מס' תיק: 7384/8

7384/8

מס' תיק

מס' תיק מקורי

מחלקה

שם תיק: סגן השר בנימין נתניהו - וושינגטון - שיחות שלום

מזהה פיו: 7384/8-ג

מזהה פריט: R0003ix

כתובת: 2-107-11-4-7

תאריך הדפסה: 10/02/2020

7384/8

אאאא, חו"מ: 15339

אל: רהמ"ש/726

מ-: המשרד, תא: 140592, זח: 1529, דח: ב, סג: בל,

בבבב

9,244448

בלמ"ס/בהול לבוקר

אל: כל הנציגויות

מאת: הסברה/מידע - ארבל 2

הנדון: החלטת האו"ם 194

להלן הנוסח המלא של ההחלטה.
תשומת ליבכם לסעיף 11 המתייחס לנושא הפליטים, כמו גם לעובדה שמדינות ערב
שהשתתפו בהצבעה הצביעו נגד ההחלטה, ובכללן: לבנון, עירק, ערב הסעודית,
סוריה, תימן ומצרים.

RESOLUTION 194 (III)

PROGRESS REPORT OF THE UNITED NATIONS MEDIATOR CREATION OF A CONCILIATION COMMISSION

RESOLUTION ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY ON 11 DECEMBER 1948
(186TH PLENARY MEETING)

THE GENERAL ASSEMBLY,

HAVING CONSIDERED FURTHER THE SITUATION IN PALESTINE,

1. EXPRESSES ITS DEEP APPRECIATION OF THE PROGRESS ACHIEVED THROUGH
THE GOOD OFFICES OF THE LATE UNITED NATIONS MEDIATOR IN PROMOTING A
PEACEFUL ADJUSTMENT OF THE FUTURE SITUATION OF PALESTINE, FOR WHICH
CAUSE HE SACRIFICED HIS LIFE; AND

EXTENDS ITS THANKS TO THE ACTING MEDIATOR AND HIS STAFF FOR THEIR
CONTINUED EFFORTS AND DEVOTION TO DUTY IN PALESTINE;

2. ESTABLISHES A CONCILIATION COMMISSION CONSISTING OF THREE STATES
MEMBERS OF THE UNITED NATIONS WHICH SHALL HAVE THE FOLLOWING
FUNCTIONS:

(A) TO ASSUME, IN SO FAR AS IT CONSIDERS NECESSARY IN EXISTING
CIRCUMSTANCES, THE FUNCTIONS GIVEN TO THE UNITED NATIONS MEDIATOR
ON PALESTINE BY THE RESOLUTION OF THE GENERAL ASSEMBLY OF 14 MAY
1948;

(B) TO CARRY OUT THE SPECIFIC FUNCTIONS AND DIRECTIVES GIVEN TO IT BY THE PRESENT RESOLUTION AND SUCH ADDITIONAL FUNCTIONS AND DIRECTIVES AS MAY BE GIVEN TO IT BY THE GENERAL ASSEMBLY OR BY THE SECURITY COUNCIL;

(C) TO UNDERTAKE, UPON THE REQUEST OF THE SECURITY COUNCIL, ANY OF THE FUNCTIONS NOW ASSIGNED TO THE UNITED NATIONS MEDIATOR ON PALESTINE OR TO THE UNITED NATIONS TRUCE COMMISSION BY RESOLUTIONS OF THE SECURITY COUNCIL; UPON SUCH REQUEST TO THE CONCILIATION COMMISSION BY THE SECURITY COUNCIL WITH RESPECT TO ALL THE REMAINING FUNCTIONS OF THE UNITED NATIONS MEDIATOR ON PALESTINE UNDER SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS, THE OFFICE OF THE MEDIATOR SHALL BE TERMINATED;

3. DECIDES THAT A COMMITTEE OF THE ASSEMBLY, CONSISTING OF CHINA, FRANCE, THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS, THE UNITED KINGDOM AND THE UNITED STATES OF AMERICA, SHALL PRESENT, BEFORE THE END OF THE FIRST PART OF THE PRESENT SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY, FOR THE APPROVAL OF THE ASSEMBLY A PROPOSAL CONCERNING THE NAMES OF THE THREE STATES WHICH WILL CONSTITUTE THE CONCILIATION COMMISSION;

4. REQUESTS THE COMMISSION TO BEGIN ITS FUNCTIONS AT ONCE, WITH A VIEW TO THE ESTABLISHMENT OF CONTACT BETWEEN THE PARTIES THEMSELVES AND THE COMMISSION AT THE EARLIEST POSSIBLE DATE;

5. CALLS UPON THE GOVERNMENTS AND AUTHORITIES CONCERNED TO EXTEND THE SCOPE OF THE NEGOTIATIONS PROVIDED FOR IN THE SECURITY COUNCIL'S RESOLUTION OF 16 NOVEMBER 1948 AND TO SEEK AGREEMENT BY NEGOTIATIONS CONDUCTED EITHER WITH THE CONCILIATION COMMISSION OR DIRECTLY WITH A VIEW TO THE FINAL SETTLEMENT OF ALL QUESTIONS OUTSTANDING BETWEEN THEM;

6. INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO TAKE STEPS TO ASSIST THE GOVERNMENTS AND AUTHORITIES CONCERNED TO ACHIEVE A FINAL SETTLEMENT OF ALL QUESTIONS OUTSTANDING BETWEEN THEM;

7. RESOLVES THAT THE HOLY PLACES - INCLUDING NAZARETH -, RELIGIOUS BUILDINGS AND SITES IN PALESTINE SHOULD BE PROTECTED AND FREE ACCESS TO THEM ASSURED, IN ACCORDANCE WITH EXISTING RIGHTS AND HISTORICAL PRACTICE; THAT ARRANGEMENTS TO THIS END SHOULD BE UNDER EFFECTIVE UNITED NATIONS SUPERVISION; THAT THE UNITED NATIONS CONCILIATION COMMISSION, IN PRESENTING TO THE FOURTH REGULAR SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY ITS DETAILED PROPOSAL FOR A PERMANENT INTERNATIONAL REGIME FOR THE TERRITORY OF JERUSALEM, SHOULD INCLUDE RECOMMENDATIONS CONCERNING THE HOLY PLACES IN THAT TERRITORY; THAT WITH REGARD TO THE HOLY PLACES IN THE REST OF PALESTINE THE COMMISSION SHOULD CALL UPON THE POLITICAL AUTHORITIES OF THE AREAS CONCERNED TO GIVE APPROPRIATE FORMAL GUARANTEES AS TO THE PROTECTION OF THE HOLY PLACES AND ACCESS TO THEM; AND THAT THESE UNDERTAKINGS SHOULD BE PRESENTED TO THE GENERAL ASSEMBLY FOR APPROVAL;

8. RESOLVES THAT, IN VIEW OF ITS ASSOCIATION WITH THREE WORLD

RELIGIONS, THE JERUSALEM AREA, INCLUDING THE PRESENT MUNICIPALITY OF JERUSALEM PLUS THE SURROUNDING VILLAGES AND TOWNS, THE MOST EASTERN OF WHICH SHALL BE AVU DIS; THE MOST SOUTHERN, BETHLEHEM; THE MOST WESTERN, EIN KARIM (INCLUDING ALSO THE BUILT-UP AREA OF MOTSA); AND THE MOST NORTHERN SHUFAT, SHOULD BE ACCORDED SPECIAL AND SEPARATE TREATMENT FROM THE REST OF PALESTINE AND SHOULD BE PLACED UNDER EFFECTIVE UNITED NATIONS CONTROL;

REQUESTS THE SECURITY COUNCIL TO TAKE FURTHER STEPS TO ENSURE THE DEMILITARIZATION OF JERUSALEM AT THE EARLIEST POSSIBLE DATE;

INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO PRESENT TO THE FOURTH REGULAR SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY DETAILED PROPOSALS FOR A PERMANENT INTERNATIONAL REGIME FOR THE JERUSALEM AREA WHICH WILL PROVIDE FOR THE MAXIMUM LOCAL AUTONOMY FOR DISTINCTIVE GROUPS CONSISTENT WITH THE SPECIAL INTERNATIONAL STATUS OF THE JERUSALEM AREA;

THE CONCILIATION COMMISSION IS AUTHORIZED TO APPOINT A UNITED NATIONS REPRESENTATIVES WHO SHALL COOPERATE WITH THE LOCAL AUTHORITIES WITH RESPECT TO THE INTERIM ADMINISTRATION OF THE JERUSALEM AREA;

9. RESOLVES THAT, PENDING AGREEMENT ON MORE DETAILED ARRANGEMENTS AMONG THE GOVERNMENTS AND AUTHORITIES CONCERNED, THE FREEST POSSIBLE ACCESS TO JERUSALEM BY ROAD, RAIL OR AIR SHOULD BE ACCORDED TO ALL INHABITANTS OF PALESTINE;

INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO REPORT IMMEDIATELY TO THE SECURITY COUNCIL, FOR APPROPRIATE ACTION BY THAT ORGAN, ANY ATTEMPT BY ANY PARTY TO IMPEDE SUCH ACCESS;

10. INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO SEEK ARRANGEMENTS AMONG THE GOVERNMENTS AND AUTHORITIES CONCERNED WHICH WILL FACILITATE THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE AREA, INCLUDING ARRANGEMENTS FOR ACCESS TO PORTS AND AIRFIELDS AND THE USE OF TRANSPORTATION AND COMMUNICATION FACILITIES;

11. RESOLVES THAT THE REFUGEES WISHING TO RETURN TO THEIR HOMES AND LIVE AT PEACE WITH THEIR NEIGHBOURS SHOULD BE PERMITTED TO DO SO AT THE EARLIEST PRACTICABLE DATE, AND THAT COMPENSATION SHOULD BE PAID FOR THE PROPERTY OF THOSE CHOOSING NOT TO RETURN AND FOR LOSS OF OR DAMAGE TO PROPERTY WHICH, UNDER PRINCIPLES OF INTERNATIONAL LAW OR IN EQUITY, SHOULD BE MADE GOOD BY THE GOVERNMENTS OR AUTHORITIES RESPONSIBLE;

INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO FACILITATE THE REPATRIATION, RESETTLEMENT AND ECONOMIC AND SOCIAL REHABILITATION OF THE REFUGEES AND THE PAYMENT OF COMPENSATION, AND TO MAINTAIN CLOSE RELATIONS WITH THE DIRECTOR OF THE UNITED NATIONS RELIEF FOR PALESTINE REFUGEES AND, THROUGH HIM, WITH THE APPROPRIATE ORGANS AND AGENCIES OF THE UNITED NATIONS;

12. AUTHORIZES THE CONCILIATION COMMISSION TO APPOINT SUCH SUBSIDIARY BODIES AND TO EMPLOY SUCH TECHNICAL EXPERTS, ACTING UNDER ITS AUTHORITY, AS IT MAY FIND NECESSARY FOR THE EFFECTIVE DISCHARGE OF ITS FUNCTIONS AND RESPONSIBILITIES UNDER THE PRESENT RESOLUTION;

THE CONCILIATION COMMISSION WILL HAVE ITS OFFICIAL HEADQUARTERS AT JERUSALEM. THE AUTHORITIES RESPONSIBLE FOR MAINTAINING ORDER IN JERUSALEM WILL BE RESPONSIBLE FOR TAKING ALL MEASURES NECESSARY TO ENSURE THE SECURITY OF THE COMMISSION. THE SECRETARY-GENERAL WILL PROVIDE A LIMITED NUMBER OF GUARDS FOR THE PROTECTION OF THE STAFF AND PREMISES OF THE COMMISSION;

13. INSTRUCTS THE CONCILIATION COMMISSION TO RENDER PROGRESS REPORTS PERIODICALLY TO THE SECRETARY-GENERAL FOR TRANSMISSION TO THE SECURITY COUNCIL AND TO THE MEMBERS OF THE UNITED NATIONS;

14. CALLS UPON ALL GOVERNMENTS AND AUTHORITIES CONCERNED TO COOPERATE WITH THE CONCILIATION COMMISSION AND TO TAKE ALL POSSIBLE STEPS TO ASSIST IN THE IMPLEMENTATION OF THE PRESENT RESOLUTION;

15. REQUESTS THE SECURITY-GENERAL TO PROVIDE THE NECESSARY STAFF AND FACILITIES AND TO MAKE APPROPRIATE ARRANGEMENTS TO PROVIDE THE NECESSARY FUNDS REQUIRED IN CARRYING OUT THE TERMS OF THE PRESENT RESOLUTION.

הסברה/מידע - ארבל 2
14-MAY-1992

תפוצה: שחח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזאר, ארבל1, ארבל2,
איר1, איר2, מזתים, הדרכה, מעת, הסברה, ממד,
@ (לעמ), מקצב2, פרנ, מחע, חליפה, משפט, מקצב1

סססס

5 בינואר 1992

אל: מר חיים ישראלי - עוזר לשר הבטחון
מאת: איל ארד - יועץ לסגן השר נתניהו

הנדון: מר שלום הררי

אני מאשר בזה שלפי מיטב ידיעתנו אושרה בקשתנו ע"י לשכת שר הבטחון
ליציאתו של מר שלום הררי לווינגטון כחלק מצוות ההסברה.

מר הררי ייצא ויפעל באותה המסגרת שאושרה לפעילותו של מר רענן
גיסין.

ב ב ר כ ה,

איל ארד
יועץ לסגן השר

דע: לשכת הרמטכ"ל

פנים אלבון (ה)

03- 260 279

דקטו
לחץ

1704 1075

אלה חתום איתן סא - בור
אגלה אלה איתן

החלק: צוין ביוס

בא- להחליט סכנת ללכת בדרך חקירה
עליו אלה חתום איתן אגלה איתן
לפניה חתום חתום איתן אגלה איתן
אגלה איתן חתום איתן אגלה איתן
בקרבתו ב ודגו ילדיו איתן חתום איתן
16.1.92 28

החלק: צוין ביוס
אגלה איתן חתום איתן
אגלה איתן חתום איתן

1. אחרונה פשוטה לרשימה קטנה של מונחים
אחרונה של אדם אחד ושל אחר.
(היחסים)
2. אחרונה של אדם אחד לרשימה של מונחים.
(היחסים או קשרים)
3. קשרים סתמיים.
4. רשימה של מונחים של אדם אחד ושל אחר.
קשרים קצרים (5).
5. קשרים סתמיים של אדם אחד.
6. אדם אחד של אדם אחד.
7. אדם אחד של אדם אחד.
8. רשימה של מונחים של אדם אחד.
9. רשימה של מונחים של אדם אחד.
10. רשימה של מונחים של אדם אחד.

יום ג' 33.12
כל הפגישות יתקיימו בבנסת

מ-09.00 - הצבעות על התקציב

10.30 - איזו ליבלר

11.00 - סטן הייז

12.30- פויו זבלדוביץ

15.30 - מנחם ידיד
4+ (יהודי סוריה)

16.30 - גד סואן
יו"ר מטה לקידום השקעות
- תמ"ס

17.15 א.אריאל+כץ+אליצור

אאא, חוזם: 33942

אל: רהמ/2202

מ-: בוסטון, נר: 132, תא: 311291, זח: 1559, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: ווש, מצפ'א, מז'ת הסברה

דע: מע'ת, ציר, ציר הסברה.

מאת: קונכ'ל בוסטון

הנדון: עשראוי ופריג' בבוסטון - צפי

אוניברסיטת הרברד מתכוונת להזמין חנן עשראוי ואליאס פריג' להופיע בה בעת סיבוב השיחות הקרוב או בפברואר '92. יש להניח שיזכו לכסוי תקשורתי מקיף.

2. צפוי גם שפריג' יוזמן לעיר BURLINGTON בוורמונט השוקלת ברית ערים תאומות עם בית לחם (דווח ע'י הקונסול).

3. ייתכן ויזמינוני לנכוח בא. ערב בבי'ס לממשל ע'ש קנדי בעת בקורם. צפוי שגורם תקשורתי ירצה שנופיע מולה בראיון / עימות. נא הנחנונו בדבר הפרמטרים ביחס לעימות בתקשורת.

יעקב לוי.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, סולטן, מזח2, רביב, מעת, הסברה, @ (מתאםשטחים)

סמס

Handwritten notes and signatures in the bottom left corner, including a large 'L' and various scribbles.

30 בדצמבר 1991

אל: יוסי גל - מנהל הסברה

מאת: איל ארד

הנדון: סיבוב וושינגטון 2

1. יש להנחות השגרירות (הסברה, תקשורת, קונגרס) להכין מראש תכנית מסודרת לניצול המתדרכים שלנו לתידרוכי עומק בפני עיתונאים, מערכות כלי תקשורת, מכוני מחקר, חוקרים, עוזרים קונגרסיונליים, ארגונים יהודים ולא יהודים וכדומה.
2. מאגר המתדרכים יכלול את דורי גולד ורענן גיסין. אנו מקווים לקבל אישור צה"ל גם לשלום הררי.
3. מעבר להם אפשר לנצל חברי משלחות (כגון אולמרט, רוטשילד, כרמון) אד הוק בזמן הפנוי בין הדיונים ובעיקר בסוף השבוע. אנא סרוק את רשימת המשתתפים ואתר מתדרכים-מונחים פוטנציאליים.
4. לסוף השבוע יש להכין תכנית טנטטיבית להוצאת חברי המשלחות לנקודות שונות ברחבי ארה"ב לתידרוכים והופעות במקומות השונים. את התכניות תכננה הקונסוליות בתיאום עם הסברה וושינגטון. עדיפות יש לתת לניו-יורק, לוס אנג'לס ובוסטון.
5. ביחס למערך הלוגיסטי ולאיוש המטה והפונקציות ההסברתיות נראה לנו שאין מקום לשינוי מהותי לא באיוש ולא בשיטת העבודה.
6. השינוי היחידי שאנו מבקשים לעשות הוא בשעת מסיבת העיתונאים היומית מ-15.00 ל-14.00.
7. אנו נקבע ישיבת תיאום מקדימה ליציאה ביום ה' בבוקר כהצעתך. אנא המלץ על משתתפים.

ב ב ר כ ה,

איל ארד

$\frac{1}{2} \times 1000$
 $\frac{1}{2} \times 1000$

מאת: איל ארד

להלן המלצות לסיבוב השיחות הקרוב:

מומלץ להשאיר המערך הקיים בראשות יוסי גל ללא שינויים מעשיים.

בין המתדרכים בסיבוב הקודם הסתבר שוידלנסקי נוצל פחות מבחינת זמן ואפקטיביות. הדבר נובע בעיקר מהיעדר "תואר רשמי" שייתן לו כרטיס כניסה לתדרכים.

לשכת סגן השר
בנימין נתניהו

לכן מומלץ להוציא את דורי גולד ורענן גיסין ולצרף אליהם את שלום הררי. לשם כך יש צורך באישור הרמטכ"ל לאחר פנייה של לשכת מנכ"ל כאן.

לשכת מנכ"ל כאן .
 ירון
 חם צוי . ג.ן.ש. מ'ב'ז . ש'לש . צוי . ג'נין .

3. תיכנון תדרוכים.

מומלץ להנחות השגרירות כבר עכשיו להכין תכנית תדריכים לעתונאים, מערכות, מכוני מחקר, עוזרים קונגרסיונאליים, ארגונים יהודים ולא יהודים.

10/11/19

4. ניצול שאר חברי המשלחות.

בין חברי הצוותים יש אנשים אותם אפשר לנצל לתדרכי עומק יחודיים כגון יגאל כרמון, יוסי אולמרט, דני רוטשילד ואחרים. מומליץ להתריע בפניהם על הצורך בניצולם באותם זמנים שבהם לא מתכנסים הצוותים.

OK

5. ניצול סופי שבוע.

בסופי שבוע מומלץ להוציא חברי צוותים לנקודות מחוץ ליושינגטון לצרכי הסברה ולהנחות את ציר ההסברה ואת הקונסוליות להיערך בהתאם.

} DC 7
 בס
 } LA
 לור
 } NY
 הק
 } BOS

משרד ראש הממשלה

לשכת סגן השר
בנימין נתניהו

6. שעת מסיבת עיתונאים.

מומלץ לשנותה ל- 14.00 כדי להשאיר את הזמן ב- 15.00 חופשי
לראיונות ב"שעה בינלאומית" ול- C.N.N.

0/L

7. תכנית עבודה אישית.

מומלץ לעבד כבר עכשיו דרישות ולהעבירן כהנחייה לשגרירות
ולקונסוליה בניו-יורק.

6/26

8. ישיבה מקדימה.

מומלץ לקיים ישיבה מקדימה של גורמי ההסברה העיקריים ביום ה'
בבוקר.

0/L

פגישות ושיחות

מימשל: דניס רוס

9/

צמחני

אנלי

File

סוף

אוראן

קונגרס: סנטור פטריק ליהי - ד' - מייד וראוץ

" פיל גרהם - ר' - טקסס

" דורנברגר - ר' - מינסוטה

" וואלופ - ר' - ויאומינו

" ווארן רדמן - ר' ניו-המפשייר

" אורין האטש - ר' יוטה

צוות המקצועי של ועדת המודיעין של הסנאט

ארגון עוזרי החקיקה בבית הנבחרים (100 איש)

הרפובליקנים: ג'ק קמפ - שר הבינוי

פרד מאליק - יו"ר מטה הבחירות הרפובליקני

צ'ארלי בלק - מטה הבחירות הרפובליקני

אד רוליוס - יועץ אסטרטגי רפובליקני

ריצ'רד ווירט'לין - סוקר ויועץ אסטרטגי רפובליקני

צמרת הלאומית של המפלגה הרפובליקנית (רשימה מצורפת)

הקואליציה היהודית הלאומית (תומכים יהודים של המפלגה

הרפוליקנית)

הדמוקרטים: רון בראון - יו"ר המפלגה הדמוקרטית

ביל קלינטון - מושל ארקנסו, מועמד לנשיאות

בוב קרו - מועמד לנשיאות

מריו קואמו - מושל ניו-יורק, מועמד אפשרי לנשיאות.

ג'ון מטילה - סוקר ויועץ אסטרטגי דמוקרטי

הצמרת הלאומית של המפלגה הדמוקרטית (רשימה מצורפת)

עיתונאים וכותבי טורים:

צרלס קראוטהאמר - WP
ג'ורג' וויל - ACB + WP
וויליאם סאפייר - NYT
ג'ין קירקפטריק - LAT
לזלי גלב - NYT
אייב רוזנטל - NYT
ג'ק רוזנטל - עורך עמוד המערכת - NYT
מורט צוקרמן - עורך ראשי US NEWS
מערכת ה-NYT
מערכת CBS בראשות דן ראח'ר ולזלי סטול
ברנרד שאו - מגיש חדשות ראשי ב-CNN
לארי קינג - מגיש תכנית ב-CNN
איסן ג'ורדן - עורך חוץ - CNN
ללי ווימוות - NEWSWEEK WP
אריק בריינדל - NYP

הופעות

2 x CBS MORNING NEWS
2 x FOX MORNING NEWS
GOOD MORNING AMERICA
C-SPAN - CALL INS
3 x CNN INTERNATIONAL
EYEWITNESS NEWS CONFERENCE

7 מסעי' יומיות

- ראיונות לתחנות אירופאיות

מסרים

1. ישראל שואפת לשלום

ישראל ורוה'מ מעוניינים בתהליך שלום שיניב הסכמים בין ישראל לכל אחת משכנותיה. במסגרת השיחות מוכנה ישראל להציע רעיונות ממשיים למטרה זו. ישראל תובעת להקפיד על מילוי ההסכמות שעל-פיהן מתנהלות השיחות.

2. על מנת שהשיחות יצליחו יש לקיים 3 עקרונות:

א. שיחות באזור

השיחות צריכות להיערך באזור, הן בגלל עיקרון ההכרה ההדדית והן בגלל הצורך בקרבה למקבלי ההחלטות. כך נוהל המו'מ בין ישראל למצרים במשך 9 חודשים לפני קמפ-דיוויד.

ב. מו'מ ישיר ללא התערבות וכפיה

המו'מ צריך להיות ישיר (דוגמת המו'מ ישראל-מצרים). לארה'ב יש תפקיד מסייע אבל אסור לה להתערב בכל שאלה ולכפות עמדה על ישראל. הערבים מעוניינים בתפקיד כופה של ארה'ב ולכן המימשל האמריקאי חייב להבהיר לערבים בדיבור ובמעשה שלא יתערב במו'מ הישיר.

ג. שמירת יחסי ישראל-ארה"ב

היחסים ההדוקים בין ישראל וארה"ב חייבים להישמר. מתיחות ביחסים מלבה תקווה ערביות ללחץ אמריקאי על ישראל ומקצינה בהתאם את עמדותיהם. היא גם יוצרת לחץ בדעת הקהל הישראלית נגד תהליך השלום. יש לזכור גם שהעולם החדש הוא בלתי-יציב ועולים בו משטרים מטורפים המנסים להתחמש בנושק גרעיני. הברית האסטרטגית עם ישראל נחוצה היום עוד יותר מבעבר.

ד. ירדן היא המדינה הפלסטינית - לא מגיעה להם מדינה שניה

דרישת הפלסטינים לייצוג נפרד מנוגדת לכללים שנקבעו מראש בדבר משלחת משותפת, אבל יש לדחות אותה גם מסיבה עקרונית. לבעיה הפלסטינית אין פתרון נפרד מירדן שמשמעותו מדינה עצמאית לפלסטינים. בשטח פלסטינה המנדטורית יש מדינה - ירדן - שבה יש רוב לפלסטינים ובה יוכלו למצוא ביטוי לשאיפותיהם הלאומיות (גם תחת המשטר הנוכחי שבקיזמו אנו מעוניינים). אין צדק לדרוש עבורם מדינה נוספת בין הים לירדן.

4. יש'ע אינם שטח כבוש

ביש'ע לא היתה מעולם מדינה פלסטינית שנכבשה ע"י ישראל. השטח הובטח כולו למדינה היהודית בהחלטות חבר הלאומים. ב-1949 נכבשו השטחים ע"י ירדן ומצרים. אף מדינה בעולם, להוציא את בריטניה ופקיסטן, לא הכירה בכיבוש הערבי הבלתי-חוקי. ב-1967 הותקפה ישראל משטחים אלה והתוקפן איבד אותם. לפיכך יש לישראל תביעה צודקת לשטחים הללו וזכויותיה בהם - כולל זכות ההתיישבות - אינן נופלות ואפילו עולות על זכויות הערבים.

5. הצורך בערבויות

עם החמרת המצב בבריה"מ לשעבר גוברת הסבירות לעליה המונית עד כדי 2-3 מיליון עולים בשנים הקרובות. עליה זו היא מימוש הציונות שלמענה נלחמה ארה"ב השבוע באו"ם. הערבים נלחמים בעליה כשם שפעלו בהצלחה לפני השואה כדי למנוע את הצלת יהדות אירופה. מכאן ברור שנושא זה הוא חיוני עבורנו. מניעת הערבויות מישראל או מלחמה פוליטית גלויה עליהן לא תשרת אף אחד מהצדדים. לכן רצוי להגיע לסיכום שקט עם הממשל והקונגרס האמריקאיים על מתן הערבויות לישראל בתנאים מוסכמים ומקובלים על כל הצדדים.

תקשורת - אבחנות וסיכומים

בוושינגטון יש כיסוי שווה לשני הצדדים בצד הזדמנות ליתרון תקשורתי בפרשנות

1. תחזית האסון התקשורתי לא התממשה

בניגוד לציפיות לא נסתה התקשורת לחלוטין לצד הערבי. הסיבות לכך הן מגוונות: הסיפור לא היה חדש ולא היתה בו התקדמות חדשותית של ממש; הציבור האמריקאי שקוע בבעיות פנים חמורות ואינו מתעניין במיוחד בנושאי חוץ; תשומת הלב התקשורתית הופנתה לנושאים מסעירים יותר.

2. הקרב התקשורתי לא היה טלביזיוני

רשתות הטלביזיה התעלמו מהסיפור כמעט לחלוטין, ואנו לא עשינו מאמץ לעניין אותן. בזכות קשרינו ברשתות השונות השגנו "זמן שווה" כמעט מוחלט - כל ראיון פלסטיני נענה בראיון של דובר ישראלי.

3. הסיקור בעיתונות הכתובה היה מאוזן.

בכתיבת החדשות על התהליך היה איזון כמעט מוחלט בין הצדדים. כל מסיבת עיתונאים שלהם נענתה במסיבת עיתונאים שלנו. משום שמסיבות העיתונאים שלנו היו מאוחרות יותר יכולנו בדרכי להגיב לדברי הערבים ולהשיב על טענותיהם. בתגובה לכל טענה שלהם הופיעה תגובה שלנו בציטוט, בדרכי מהדוברים הרשמיים או מראשי המשלחות.

4. בפרשנות התקשורתית היה לישראל יתרון.

מול הסיקור המאוזן, הפרשנות המתבטאת במאמרי מערכת ומאמרי דיעה נטתה לסובת ישראל. רק טור אחד תמך בעמדות הפלסטינים לעומת שורת מאמרים בנושאי התהליך עצמו (6) ציונות גזענות (2) ותמיכת סוריה ואיראן בטרור (2) שקיבלו את עמדתנו במלואה או בחלקה. יש לזכור עם זאת שדוברי הממשל לא תידרכו את מערכות העיתונים נגדנו.

5. לישראל יש יתרון תקשורתי בווישינגטון

כשהסיפור מתרחש בווישינגטון, מול בעיות הפנים של ארה"ב, הוא מעורר עניין מועט. את מרבית ראיונות הטלביזיה אפשר לקיים מכל אתר בעולם אבל את התידור המאסיבי של מערכות וכותבים אפשר לבצע רק בווישינגטון ובניו-יורק. היכרותנו הטובה יותר וקשרינו העדיפים עם המערכות נותנים לנו יתרון מוחשי בדרך שבה מתואר התהליך ע"י התקשורת האמריקאית. הנוכחות הזו מאפשרת לנו גם הרתעה ולפחות תגובה לתדרוכים אפשריים ע"י דוברי הממשל.

המצב הפוליטי - אפשר להקשות על הממשל להתערב

6. החולשה הפוליטית של בוש אינה מעובדת מעורבות בתהליך

מצבו הפוליטי של הממשל האמריקאי אינו נוח. לקראת מערכת הבחירות הנשיא בוש צריך להתרחק מנושאי חוץ ואינו מעוניין להמריץ את הקהילה היהודית לפעולה תקיפה נגדו ובעד מועמדי הדמוקרטים. מצד שני הדמוקרטים ששים להפגין תמיכה בישראל. על רקע זה נופלים טיעוניהם על אוזנים קשובות. הממשל לא ישוב להתערב באופן אקטיבי בתהליך תוך כדי עימות עם ישראל אלא אם כן המו"מ יעמוד על סף פיצוץ מוחלט.

7. צורך במסרים בסיסיים

טיעוניהם אודות המצב הספציפי של השיחות נתקלים בחוסר עניין, הנובע מחוסר הבנה של מה שנתפס כפרטים "טכניים" (תאריך, הרכב המשלחות וכד'). קיים צמא רב למסרים בסיסיים על מהות הסכסוך ופתרונותיו האפשריים. כך למשל מתקבל היטב ההסבר שלפלטסינים יש ביטוי לאומי בירדן ועל כן פתרון הקבע יתבסס על קיום שתי מדינות ולא שלוש.

8. המועמדים הדמוקרטיים רוצים לשמוע

לכל המועמדים הדמוקרטיים אין רקע ממשי ודיעות מגובשות בנושאי חוץ. על כן הם פתוחים מאוד לקבל מסרים מאיתנו. לדוגמה, בעיקבות שיחה עם קלינטון הוא כלל בנאומו השבוע התייחסויות חיוביות מאוד לנושאי ישראל כולל יחסי ישראל-ארה"ב ושאלת הערביות. יש לגייס מגע ישיר שוטף עם מועמדים אלה כדי לקבע אצלם עמדות חיוביות כלפי ישראל ועמדותיה המדיניות.

9. הערבויות - אפשר להגיע להסכמה על הערבויות.

המצב הפוליטי החדש יוצר סיכוי טוב לפתרון שאלת הערבויות. מדוברים רפובליקנים רבים שמענו הערכה דומה: הנשיא ירצה לפתור את הנושא ללא עימות פומבי שיגייס את הקהילה היהודית לצד הדמוקרטיים. הדוברים ממליצים על הידברות שקטה בין הממשל האמריקאי לממשלת ישראל - וימליצו על כך גם לבוש ולבייקר.

גם הדמוקרטים אינם רוצים בעימות פומבי שבו יצטרכו לבחור בין התייצבות לצד הקהילה היהודית לבין הסכנה שיוחקפו בציבור על תמיכה בסיוע חוץ שאינו פופולארי. עם זאת, במקרה של עימות, יתייצבו רובם לצד הערבויות, עפ"י טענת בראון, ודברי המועמדים עצמם.

חלק מהדוברים (ליהי, רדמן) הציעו עצמם כמתווכים עם הממשל. בראון הבטיח לעודד את מנהיגי הדמוקרטים מיטשל וגפהראדט להוביל את מהלך ההידברות. פרד מאליק הציע שרוה"מ ובייקר ימנו כל אחד ויציגו נושא-ונוחן מוסמך לעניין זה.

כל הדוברים מדגישים שבהידברות זו יש להציע משהו לבוש. נקלט הרעיון שבוש יוכל לטעון להישג משום שהצליח להניע את התהליך "ע"י דחיית הערבויות" לכאורה. רובם חושבים שיש להציע לבוש סיפוק חלקי - ולו גם מזערי - בשאלת ההתיישבות בישראל.

10. עקרונות להסדר על הערבויות

א. המתנה להיחלשות נוספת של בוש במחצית ינואר כפי שכולם צופים.

ב. הימנעות מעימות פומבי במידת האפשר תוך כדי איום שקט של הקהילה במאבק פומבי במידה ולא תושג פשרה.

ג. יצירת הידברות שקטה עם הממשל ישירות.

ד. לאפשר לממשל לסעון להישג ע"י עצם הנעת התהליך בעקבות דברי בוש בספטמבר שקשר לכך את דחיית הערבויות.

ה. להציע לממשל הבנה בשאלת ההתיישבות ע"י פירסום מראש של סכומי ההשקעה ביש"ע - כך שברור שהערבויות לא יגדילו השקעה זו. לחילופין מציע סנטור ליהי הפחתה בכספי הערבויות של כל סכום נוסף שיושקע ביש"ע.

ו. פירסום ההבנה ופעולה עליה רק לאחר הבחירות בנו-המפשייר, כדי שביוקנון ומתנגדי סיוע החוץ לא יוכלו לתקוף את בוש על הסכמתו לתכנית לא פופולרית הנתפסת כהרחבת סיוע החוץ.

דרכי

שגרירות ישראל - וושינגטון
טופס מברק

1091 - פ-1
167 - 11/11

בלמ"ט/מידי

תאריך: 20 דצמבר 1991

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות - וושינגטון

1/6
File
הנדון: שיחות השלום.

מתוך ה U.S. News אשר בחר בנושא שיחות השלום כנושא המרכזי בגליונו האחרון, בחרנו לשלוח לכם את שלושת הכתבות העיקריות מתוך התחקיר:

- הכתבה הראשונה עוסקת בהשפעת תהליך השלום על היחסים בין ישראל לארה"ב.
- הכתבה השנייה עוסקת בבעיתם של הנציגים הפלשתינאים שצריכים לעשות שלום בשתי חזיתות: עם ישראל ועם הפלשתינאים הקיצונים.
- הכתבה השלישית מביאה את הבעיתיות בחלוקת המשאבים - כמו קרקע ומים ביו"ש.

עתונות

26 || שוהח (2) סשהח (1) רהמ (1) מנכל (1) בנצור (1) מצפא (2) סולטן (1) רביב (1)
|| מעת (1) הסברה (2) לעמ (1) מקצב (1) ר/מרכז (1) ממד (4) לס (1) אמנ (4) אורמ (1)
|| וצא (1) וצא (1) וצא (1)

WORLD REPORT

Hangin' tough. Israeli diplomats Zalman Shoval (left) and Binyamin Netanyahu explain their country's stance to reporters.

Such good friends

The peace process is adding to the strains in U.S.-Israeli relations

The Middle East peace process resumed in Washington last week—or at least tried to. But when the members of the Syrian, Lebanese and Jordanian-Palestinian delegations trooped into conference rooms at the State Department, they found, as they expected, Israel's side of the negotiating tables empty.

The Israelis are expected to come to talks this week. But the no-show handed the Arabs a public-relations victory, and they capitalized on it deftly, schmoozing diplomats and the press in Washington all week. Israel's willingness to take the hit reflects its growing disquiet about the negotiations, and in particular about Washington's high-profile role. "For the moment the biggest disagreement is between Israel and the United States, not Israel and

the Arabs," says Martin Indyk of the Washington Institute for Near East Policy. Even tougher times could be ahead.

Prime Minister Yitzhak Shamir wanted the bilateral talks held in the Mideast, and he is smarting from the Bush administration's flat-footed decision to issue invitations before he could put his case to the president. Israeli officials charged that by imposing a time and place for the talks the United States was discouraging the Arabs from negotiating with Israel directly. "[The Arabs] think they can use the United States as a bulldozer," warned Shamir deputy Binyamin Netanyahu. The Israelis also wanted to show that they cannot be "delivered" by Washington.

"For 40 years the Israelis said they wanted direct negotiations with the Ar-

abs, and now they're holding them up over procedural questions," said one exasperated senior U.S. official, who admitted it would have been better if the Arabs had been willing to discuss venue with the Israelis. "But the process could have stalled there."

American muscle. U.S.-Israeli relations are already strained. Bush and Shamir have little affection or trust for each other, and both can cite a litany of perceived slights and betrayals. More important, the two governments disagree fundamentally on how to achieve a peace agreement. Israel refuses to trade land for peace with its Arab neighbors—as Bush urges—and fears Washington will bully it into making concessions. "They want to muscle us," says Health Minister Ehud Olmert. The Americans worry that Israel is interested only in taking American aid and maintaining a status quo

PEACE
DIVIDEND

that Washington believes is unstable. American officials admit that the U.S.-Israeli relationship has changed. Every U.S. administration since 1967 has insisted that Israel trade land for peace. "But in the past it [was] all hypothetical," says a senior administration official. "You didn't have Arabs willing to even discuss peace. Now you do." U.S. officials deny any "Arab tilt" and insist that the U.S.-Israeli security alliance is as strong as ever. "The fundamentals are not in question," says the top aide.

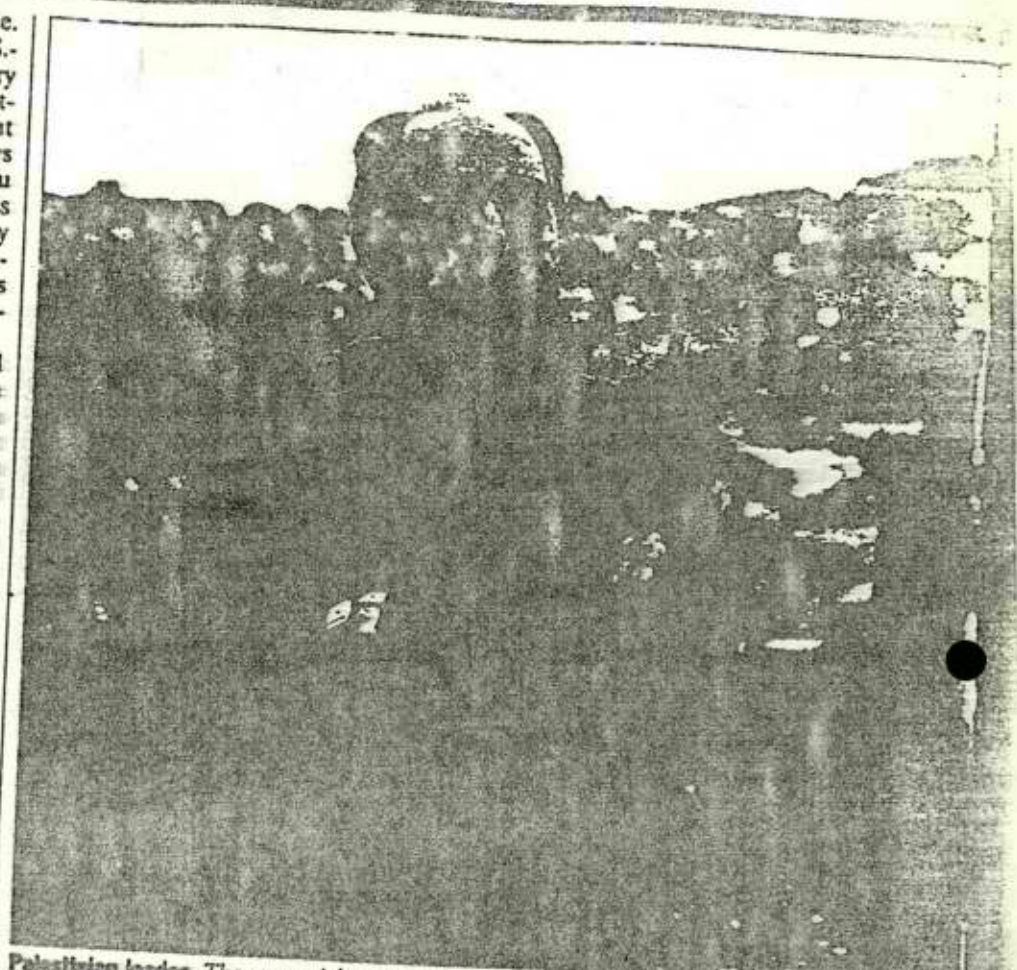
Political season. Still, a collision could come in January, when Bush is to decide whether to grant Israel \$10 billion in housing loan guarantees. The president deferred the decision last September, in part to increase U.S. leverage over Israel in the peace talks. Administration Middle East strategists say that if Israel has not agreed to at least an informal freeze on building or expanding Jewish settlements in the occupied territories, Bush may seek to impose conditions on the guarantees. And while Bush's political advisers are growing nervous about taking on Israel during what could be a difficult reelection campaign, the Israelis are not counting on Bush weakening. "I think Bush has written off the American Jewish vote," says an Israeli minister.

Congress, however, isn't likely to oppose Bush on loan guarantees, even though they would cost taxpayers only a tiny fraction of their face value. "The voters are frustrated by foreign aid ... and Israel could get caught up in that," says Democratic Rep. Sam Gejdenson of Connecticut. Republican Sen. Richard Lugar of Indiana says it will be hard for the Democrats to maintain "their 'take care of our own' rhetoric" and also argue for more foreign aid.

Israelis, meanwhile, are ambivalent about whether their government should confront its closest ally. Public opinion rallied to Shamir when Bush snubbed him on the invitations but quickly turned away when he decided to boycott last week's talks. Recent polls show that Israeli confidence in American support has declined from around 90 percent a few years ago to just over 60 percent today.

Bush may also be in for some rocky times with the Arabs. The Palestinians groused when U.S. officials barred photos of the Israelis' empty chairs—which would have added to Israel's embarrassment. If this keeps up, the administration may decide that it, too, wants the talks out of Washington—out of sight of the U.S. press and the American voters. ■

BY CARLA ANNE ROBBINS WITH
DAVID MAROVSKY IN JERUSALEM
AND KENNETH T. WALSH

Palestinian leader. The peace delegation's senior adviser, Faisal Hussein, near his home on Jer.

Making peace on two fronts

For the Palestinians, unity remains elusive

1091
167

Last month, the historic sight of Palestinian delegates in Madrid finally negotiating their own people's fate sent hopes soaring in the villages and refugee camps of the Israeli-occupied West Bank and Gaza. Delegates returning from Madrid were greeted as conquering heroes. In a move that was orchestrated by local leaders largely for the benefit of television cameras, crowds of Palestinian demonstrators stopped throwing stones and began handing incredulous Israeli troops olive branches.

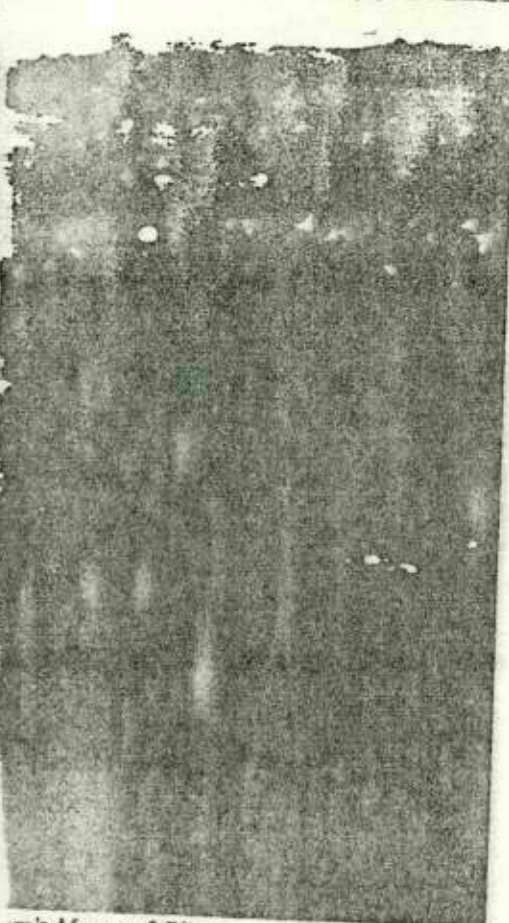
But wooing Washington is beginning to prove easier for the Palestinians than convincing all of their own constituents that they're on the right path. Last month's euphoria is giving way to charges that the Palestinian delegates to the peace talks may be prepared to accept an autonomy deal with Israel that is far too modest. "They are selling us out to the Jews," complains an angry baker in the West Bank city of Hebron. "It is part of an American and Israeli plot .... Anyway, who do these people represent other than themselves

1091, 104

4/6

CAROL SPENCER FOR PLO / GLOBE PHOTOS

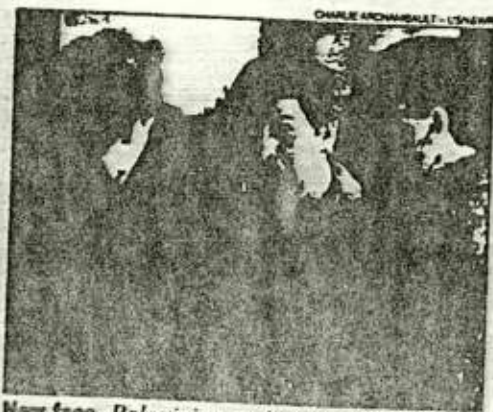

on the Mount of Olives

The rallies underscore the Palestinians' long, sad tradition of self-defeating, often violent factionalism. When two of the Madrid delegates showed up at the Benevolent Hall in Beit Jala, a largely Christian village near Bethlehem, they were greeted with signs proclaiming "No Reconciliation with the Jews" and shouts of support for the Popular Front for the Liberation of Palestine, a Syrian-supported extremist group that opposes peace talks with Israel. That triggered a brawl with supporters of the Palestine Liberation Organization's mainstream Al Fatah group, which now backs the peace talks. As the speakers and the village priest watched helplessly, chairs sailed across the room, fists flew and iron bars were swung until the hecklers were finally ejected, leaving a trail of blood.

Risky business. Supporters of the fundamentalist Hamas movement, which opposes any peaceful settlement with Israel, have fought pitched battles in Gaza with partisans of Yassir Arafat's PLO. Although Saudi Arabia is pressing the Syrian government to support the peace negotiations, Syrian President Hafez Assad could still unleash Palestinian terrorist groups such as the PFLP if he becomes nervous that the Palestinians are moving toward an interim agreement with Israel without parallel progress toward returning the Golan Heights to Syria. "One assassination of a delegate," says a Palestinian analyst, "and the whole thing falls apart."

For the moment, neither of the extremist poles—the Syrian-backed rejectionist groups or Hamas, which has some Iranian support—seems to feel that terrorism is necessary. "The people who went to Madrid are fools. This conference will give us nothing," says a 24-

New face. Palestinian spokeswoman Ashrawi

year-old PFLP activist at the West Bank's Bir Zeit University who identifies herself as "Alia." "It will fall apart by itself."

There are divisions and jealousies even among the mainstream leadership supporting the peace negotiations. Spokeswoman Hanan Ashrawi has replaced the unshaven, gun-toting Arafat as the Palestinians' image in the foreign press. But neither the articulate Ashrawi, a Christian professor of literature, nor Haidar Abdel-Shafi, the courtly Gaza physician who is the nominal head of the Palestinian delegation, can set policy.

Although the delegation, which technically includes both the Palestinians and the Jordanians, consults rather than takes orders from Arafat, most of the shots are called by the man sanctioned by the PLO chairman. Adviser Faisal Husseini is the scion of a wealthy Palestinian clan, and he can be imperious. "Faisal has his own ways," says one old friend. "He brooks no opposition and wants no competition."

That has produced a conflict between Husseini and the scion of another major West Bank clan: Oxford-educated philosophy Prof. Sari Nusseibeh. Scheduled to go to Madrid as a delegation adviser, Nusseibeh, who takes a harder line on compromising with Israel than Husseini, refused to go to Spain after Husseini demanded control over policy statements. Arafat has attempted to mend fences between the two, and as part of the deal he brokered Nusseibeh now accompanies the delegation to the negotiations as its senior adviser.

But practical problems also exist. The Palestinians are scrambling to develop plans for running their own affairs—their hospitals, their schools, their economy—in an interim autonomy arrangement with Israel. "We should have had two or three scenarios, but we've always thought we'd have control over everything but foreign affairs," says Ramallah economist Sami Hilaileh, who is now working with several other economists to develop schemes better suited to an agreement in which Palestinians would have to work closely with Israelis.

Therein lies the real problem: Palestinians and Israelis have very different concepts of autonomy. For Israelis, Palestinian self-rule in the occupied territories is an end in itself; for Palestinians, it is the first step toward statehood. Negotiating any agreement will be a monumental task for the Palestinians. Without some semblance of unity, it could tragically prove to be an impossible one. ■

BY RICHARD Z. CHESNOFF IN THE WEST BANK WITH KHALED ABU TOAMEH

and their wives? I didn't elect them." To assuage such fears and to buttress their credibility, Palestinian leaders returning from Madrid quickly launched a series of popular question-and-answer sessions at which they have attempted to explain what they tried to accomplish in Madrid and what's likely to occur as the laborious peace process continues. Open discussion is a rarity in Palestinian politics, partly because of internal feuds and partly because any political gathering in the territories runs counter to the rules of the Israeli occupation. But Israeli authorities have turned a blind eye to the rallies, which often are called by word of mouth, and Palestinian leaders have taken advantage of the new hands-off policy by crisscrossing the West Bank and Gaza to speak at movie houses, schools, mosques and churches. The questions come heavy. "Tell me," demands a startled farmer pointing his finger at the delegates on a makeshift stage. "Are you people nationalists? Are you Zionists? ... Why are you ready to give up so much?"

WORLD REPORT

Another obstacle to peace

The land and water of the West Bank are difficult to divide

In the 25 years since Israel occupied the West Bank during the Six-Day War, Israeli politicians and settlers have laid claim to the biblical lands of Judea and Samaria on the basis of religion, history and national security. But with direct negotiations between Israel and the Palestinians finally underway, a new argument against any territorial compromise is increasingly being heard in Israel: Not only would giving up land compound the problems of defending Israel, it also would imperil the nation's fragile water supply.

Diplomats and political scientists usually consider nationalism, religion and security to be the core of the Israeli-Palestinian conflict. The West Bank commands the strategic high ground that rises 3,000 feet above potential invasion routes into the narrow coastal plain that is home to two thirds of Israel's population and most of its industry. But resource experts and geographers argue that immutable geological facts are just as important in explaining the conflict. Disputes over the region's water—such as Syria's attempt to divert the Jordan River's headwaters in the 1960s—have flared into violence many times before.

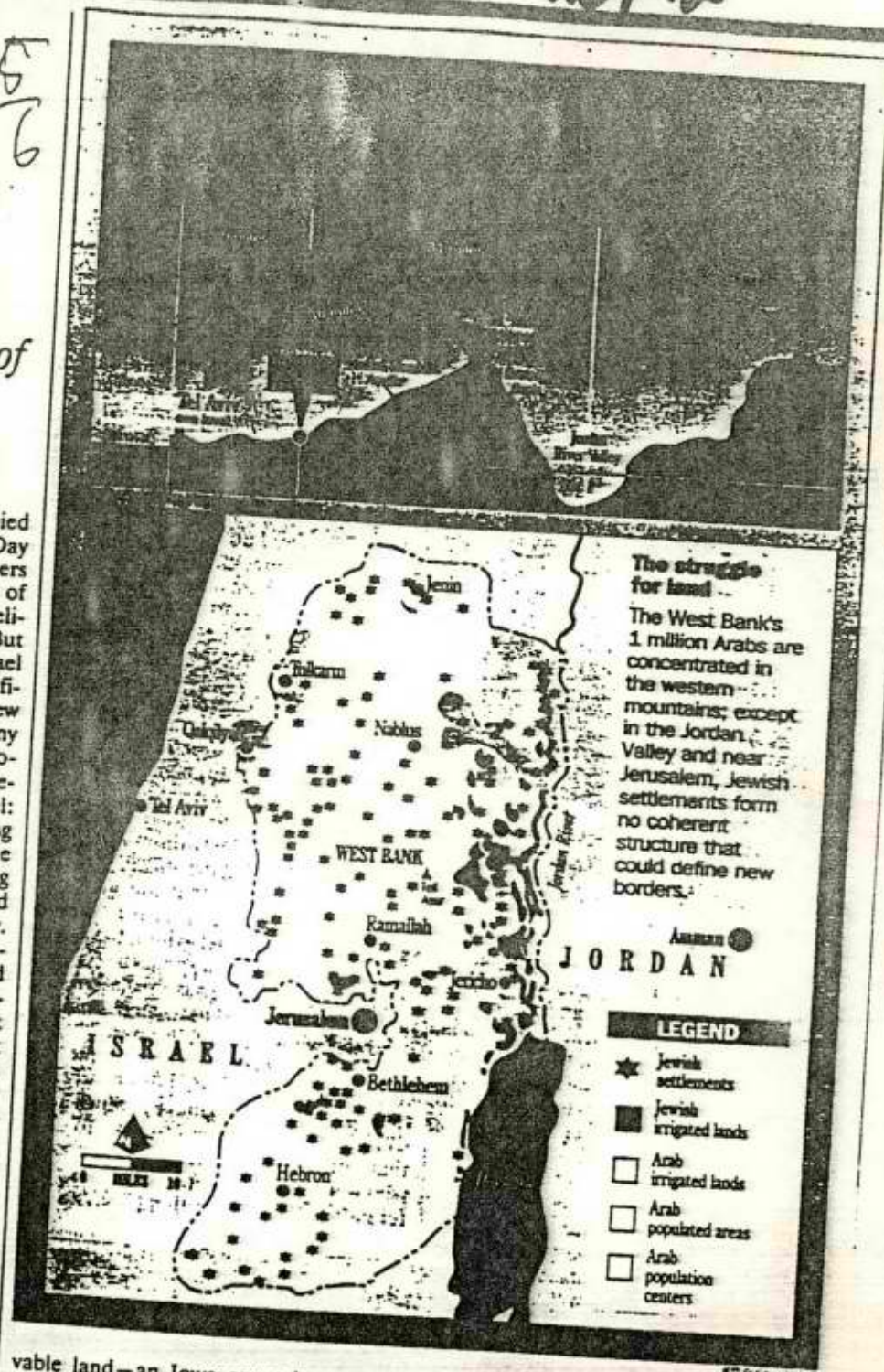
A dreary place. The West Bank, 2,000 square miles of rocky slopes and deserts—about the size of Delaware—is, biblical authority notwithstanding, at first glance a godforsaken place. W. H. Bartlett, a 19th-century English traveler, recorded his impressions of "this dreary region" en route from Jericho to Jerusalem: "Though excessively wild, there is not the least compensation in grandeur of scenery." The area's only natural resources are 500,000 acres of culti-

vable land—an Iowa county's worth—and 20 to 30 inches of rain that falls each year on the mountain highlands, feeding three underground aquifers.

But two of these aquifers supply Israel with some 25 percent of its growing water needs. If some diabolical agent had set out to arrange the West Bank's resources and topography in order to foil any peaceful resolution, he could hardly have done a better job. These mountain

highlands, located in the western half of the West Bank, are also home to nearly all of the West Bank's 1 million Arab residents. Any territorial compromise that adjusts borders to give Israel the hydrologically and militarily significant terrain would also give it the bulk of the Arab population of the West Bank.

The high profile given the activities of Jewish settlers has made it seem that the conflict is over land. In truth, there is

WORLD REPORT

little land to fight about. Arab farmers cultivate nearly all the valleys and terraced steep hillsides in the rainy mountain regions; under the 19th-century Ottoman law that Israel applies to the occupied territories, only uncultivated stony fields and wastelands can be claimed as state property—and thus provided to Jewish settlers. Usable land in the largely unoccupied, arid eastern half is limited by water. Only a little more than 10,000 acres of West Bank land are under cultivation by Israeli settlers; nearly 1 million acres are farmed in Israel.

"I'm always struck at how small the areas are relative to their political importance," says John Hayward, a water expert at the World Bank. "It's not the land—it's the water the land can supply." The major West Bank aquifer, the Yarkon-Tanninim, flows in a layer of limestone from the western slopes of the Judean and Samarian hills westward across the Green Line, the pre-1967 Israeli-Jordanian border.

Wells within Israel proper were tapping this water long before the Six-Day War. But as population and water demand on both sides of the Green Line have grown, control of the western slopes has attained a new and vital importance for Israel. It is the rain falling on the West Bank that recharges the aquifer; any new wells drilled between the recharge area and the Israeli taps could cut off the supply and, by lowering the water tables in the part of the aquifer that extends to the west of the Green Line, allow saline water from greater depths to seep in, permanently ruining what is left.

Israel currently pumps 320 million cubic meters of water (Mm³) a year from the Yarkon-Tanninim; the West Bank Arabs are allowed to pump 20 Mm³. (A million cubic meters a year, by way of comparison, would supply 2,500 American households.) A second West Bank aquifer that feeds springs to the north supplies Israel with 140 Mm³ and the West Bank Arabs with 20 Mm³. Most of the total of 120 Mm³ of water allotted to the million Palestinians comes from a hard aquifer that flows to the east. The

70,000 Israeli settlers in the West Bank receive 40 to 50 Mm³.

"Israeli reliance on West Bank water will be a major obstacle to Israeli withdrawal," a recent study by the U.S. Consulate in Jerusalem concluded. Israeli restrictions prevent Palestinians from drilling new wells, mainly to protect the aquifers that Israel taps from across the Green Line. Israeli drilling of new, deep wells in the West Bank, mainly to supply irrigation water for Jewish agricultural settlements in the arid Jordan Valley, has at the same time lowered water tables and dried up some Palestinian springs and shallow wells. Palestinians say that more than

rains fall, in the western reaches that abut the Green Line. The Jewish settlements, built on uncultivable land wedged between these Arab towns and fields, form no coherent economic or social structure; they are largely bedroom suburbs of Jerusalem and Tel Aviv. Nor are they much help in defining a new border.

The major exception is a string of Jordan Valley settlements, created under the previous Labor Party government to establish a defensible border zone that would be retained in a deal that returned the heavily Arab areas to Jordanian sovereignty. These isolated outposts were to delay an enemy attack while Israel mobilized, but in the age of modern armored

New construction. Jewish settlements in the West Bank are little help in defining a new border.

two thirds of the farmers in the Jordan Valley village of al-Ouja, for example, were forced to abandon their land when their 150-year-old spring went dry.

The conflict can only intensify. A scathing critique by Israel's comptroller earlier this year warned that Israel is already overpumping the underground water supplies of the West Bank. Given the growing demand for water within Israel, as well as a projected increase in the Palestinian population and in per capita water use as the standard of living grows, Israeli water authorities plan to allow no increase in the amount of water made available to Palestinians for agricultural use, approximately 80 Mm³ per year.

Bedroom suburbs. The pattern of settlement in the West Bank is another manifestation of geography's power to thwart any territorial compromise. Arab towns and villages grew up where the

warfare, it's an open question how effective they would be. Their economic viability, meanwhile, is increasingly in doubt, dependent as they are on heavily subsidized irrigation water.

The Jewish presence in the West Bank remains quite small; most settlements have only a few hundred residents. (The largest, with populations in the thousands—and the ones that could conceivably form a border structure—are mostly around Jerusalem and in the Etzion Bloc, an area halfway between Jerusalem and Hebron that Jews owned before 1948.) Washington calls the settlements "an obstacle to peace," but the unyielding land of the West Bank may prove to be a much greater impediment.

BY STEPHEN BUDIAWSKY WITH DAVID MAKOVSKY IN JERUSALEM AND KHALED ABU TOAMEH IN THE WEST BANK

Middle East Peace Talks: Slow Work, No Walkouts

Participants Sought to Feel Each Other Out

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

In their first week of bilateral talks here, Israeli and Arab negotiators made two things clear. First, the gulf between them is far too wide to permit any quick, dramatic agreements. But second, they are willing to show just enough flexibility to avoid dooming the talks to failure.

NEWS ANALYSIS

"If you ask me where we will be a year from now, I would predict that we will not have reached any agreements," said a senior Israeli negotiator. "But I also believe that we will still be negotiating."

Members of the three Arab groups in the talks—Syria, Lebanon and a joint Jordanian-Palestinian delegation—are more cautious in predicting how long they will wait for the U.S.-arranged peace process to show results. But even the Syrians, who have made no effort to conceal their hostility toward their longtime Israeli adversaries, also deny they might walk away from the bargaining table if they do not get quick satisfaction of their demands.

Instead, the participants used this week's opening round to feel each other out or, as one Israeli official put it, "to take the temperature in the conference rooms and see whether we need fewer or more sweaters at future meetings."

In two of the negotiations—those involving Syria and Lebanon—the delegations actually began discussing substantive issues dividing them. The talks with the Palestinians and Jordanians immediately bogged down in a complicated procedural dispute whether Israel is dealing with one delegation or two. Failure to resolve the matter meant the State Department conference rooms reserved for these talks remained empty throughout the week.

By Thursday night, when the negotiations went into recess until Monday, the scorecard on the three sets of talks looked roughly like this:

Syria was insisting that U.N. Security Council resolutions require Israel to withdraw immediately and unconditionally from the Golan Heights, which Israel captured in the 1967 Middle East War. Lebanon, citing another Security Council resolution, was calling on Israel to pull

out of the narrow security zone it has established in southern Lebanon.

Israel replied that both demands were matters for negotiation that must include, at a minimum, guarantees against future attacks against the Jewish state from Syrian or Lebanese territory.

Syria and Israel accused each other of excessive rigidity, but Israel's chief spokesman, Benjamin Netanyahu, said that while there was no progress, the fact that the talks continued was "not without promise," adding, "The edge was taken off the frost . . . There was even a cracking of smiles."

As to the third set of talks, which originally was expected to show the greatest progress, Israelis, Palestinians and Jordanians all ended the week with upbeat predictions that the procedural impasse would be resolved, possibly Monday. It is then expected that negotiations will begin on a system of limited self-government for the Palestinians in the occupied West Bank and Gaza Strip.

But even if that happens, a new procedural fight seems certain to break out over Israel's announced intention to call for recessing the talks next week and moving them to or near the Middle East. That idea was broached and rejected earlier by the Arab delegations, but in raising it anew, Israel is expected to argue that the talks might make better progress if they are removed from the glare of media attention in Washington to someplace where they will attract less publicity.

Actually, publicity did not seem to be much of a problem last week. The glacial pace of the talks and the arcane details of the Israeli-Palestinian procedural wrangle made the story of the talks pale in comparison with news about the disintegrating Soviet Union or the Florida trial of William Kennedy Smith. Newspapers buried stories about the negotiations on inside pages, and television gave them only fleeting mention.

That was so, even though both the Israelis and the Palestinians brought their most effective spokesmen—Israel's Netanyahu and the Palestinians' Hanan Ashrawi—to Washington to engage in a daily duel of briefings. Both have achieved considerable prominence with American television audiences in the past because they are photogenic, speak unac-

BENYAMIN NETANYAHU
... "the edge was taken off the frost"

cented English and have extensive knowledge about the United States.

Ashrawi, who normally seeks to project a tone of moderation, surprised many observers by aggressively charging Israel with stalling and with the persecution of Palestinians under its occupation. By contrast, Netanyahu, who is noted for his attack-dog approach, toned his comments down and sought to convey an image of Israeli patience and moderation.

But with little actually happening in the talks, neither had much to work with, and their daily performances took on a rote-sounding quality that failed to spark much media interest.

Dore Gold, an adviser to the Israeli delegation, acknowledged the slow nature of the peace process and the boredom it has created in this country. "We find ourselves in a position of checking the wall, checking the structure," he said at a luncheon yesterday of the Washington Institute for Near East Studies. "This struggle over the process is very tedious and very boring for Americans."

But, he added, the important thing is that it appears the talks will continue. Other Israeli officials said they would press their request to move the talks to the Middle East.

ays Widespread Hunger Looms

Current negotiations, which are being mediated by former Colombian foreign minister Augusto Ramirez Ocampo, at this stage are focused on getting Aristide and his opponents to agree on a new prime minister, a move that would be a first step toward restoring constitutional order.

Among moderates, there is hope that a new prime minister acceptable to both Aristide and his adversaries might act as a buffer between Haiti's contentious forces. But reaching an agreement on the position may be difficult considering that nearly all of Haiti's traditional politicians feel either jealousy, fear, resentment or outright hatred toward Aristide, who is by far the

country's most popular leader. Moreover, there is no indication that the military, which deposed Aristide, will agree to his return under any conditions.

The OAS and U.S. officials have indicated that if a new prime minister were selected who was committed to Aristide's return to power, the international community might respond by relaxing the trade embargo.

The State Department memo on Haiti also concludes that:

- Food prices jumped by nearly a third after the coup but have leveled off since then;
- While there is no shortage of essential medicines, some vaccines are spoiling because of unreliable

refrigeration;

■ Medical care has been generally maintained despite some staffing problems at hospitals, but the lack of electricity has interfered with some surgical procedures;

■ Local humanitarian relief groups are being harassed by the Haitian army and police, apparently because the military is "opposed to any organization but itself."

The memo said the international relief group CARE has organized a food distribution program expected to reach 20,000 poor people by mid-December. However, it added that if the embargo continues to deprive the country of a steady supply of fuel, the lack of energy would handicap any relief-distribution program.

INGS! FINAL DAY OF SALE! STORES OPEN TODAY 10-8

COUPON HOLIDAY

KEEP YOUR CASH FOR THE HOLIDAYS!
90 DAYS SAME AS CASH SEE STORE FOR DETAILS

**PURCHASE
OVER 50%**

FREE DELIVERY

Present this coupon and receive free delivery on any full, queen or king size Beautyrest mattress set.

(EXCEPT PRESIDENTIAL EXTRA FIRM)

PLUS

FREE set up of your new bed and removal of your old bed with delivery

COUPON EXPIRES 12/31/91

MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES
JERUSALEM

משרד החוץ
32284
י"ד

בלח"ס/מיד

אל: הנציגות

כהול - שלום/וושונגטון - עבור יוסי גל

הגורן: מחשבות 'חבט' 21:00 10.12.91

1. להגן דיווחו של אמרד יערי:

המשלוח הסודית עכשיו יצאו להפסקת יחורו להיפגש מחר בבוקר. שום דבר בלתי צפוי לא קרה. ישראל אמרה מה עם חזרת שלום הסודי אמר מה עם נסיגה, 242 זה בשבילי פירוש אוטומטי של נסיגה חזרתה. בעצם הכל נשמע הוא לא רוצה לדבר רק על הגורן. עם עדיין איננו נמצאים בשלב של התקדמות לכיוון של נסיגה ראשי פרקים לדיון. עם הלבנונים דיברנו במחיצת השירות, לא אמרנו על הדברים עכשיו. מר לוברני נמצא איתנו ובנושא של הפלשתינים צריך לומר אחרי בדיקה נוספת שנשינו עכשיו, כעצם היה חזית אלא שצוים התורה אי כחירות מעומעם, ראשי המשלוח כלבד רובינשטיין, מגיר, חידוד שבו על הודי, הוא התורה בפרוזודיה על כורסה נותה של הפסיים דיפרסמנט ולא כחול והוא המעיה של פורמט השיחות כיצד בעצם דוחים את הדרישה הפלשתינית לשבת לבד בלתי ניתנת לפתרון, הייתי אמר שכתוצאה מהשיחה שידעה בבוקר והחלט שאנחנו נספקו לעמוד על זה, צריך לומר שיש סם פחת ויש על מה לדבר, לכן ישונו ויישנו משעה 11 בלילה לפי שגורן ישראל. הפלשתינים באמת חיילים חרה. הם מעמידים את הדברים כאילו דבר, כאילו הוכח להם מעמד נסדר, כאילו התחנות שני שרצים ורא שרצב חשדות פלשתינים נפרדת ויא כעצם לא יותר מאשר חשקף ירדני והדבר זה לא נופע דעת. אני הייתי אמר כך, אם במהרה מי ישרה מבורד הם הסודים או בוושונגטון במחנה של חצי בידוד נמצאים כרגע לפחות הפלשתינים.

2. להגן ואיון עם אורי לוברני:

ש: מר לוברני לפני לבנון היית אצל מזכיר האו"ם פרנז קוויאד בענין רון אור, בענין הנעדרים שלנו. האם יש התקדמות? מהאדעה שהוא פירטם לאחד הפנישה איתך אני מבין שאין בידי מידע ברור על גורלו של רון אור?

ת: הייתי שם יחד עם עמית אורי מלונים והאגיד אפרים פיי החוצצות, אמרנו באו"ם. פרנז קוויאד לא מסר לנו דברים חדשים. משרד הפנישה הינוה לעמוד איתו להאליס את היוזמה שלו לפני שהוא יוצא, מסוימותי ושלחת היוזמה פירוש הדבר רון אור בביתו ונותרו עוד אחרים מספר ימים לא ברור אבל הוא הבטיח שהוא יעשה ככל שיוכל כדי לקדם את זה והוא אכן יעשה את הדברים חיד ובגורתו של הגורן שלו רובינשטיין פיקן.

ש: בענין השיחות עם לבנון, איך התקדמות הן השגחה שכליתם בנחיצותם של מר שחאס ומשח חבדיו?

ת: סנישה עניינית. שום דברים מסעירים. תחילתו של תהליך של חימום קולה לפי דעתי יקח זמן עד שאנחנו נגיע לדברים מעמיתים. אני רק יכול לדעת שהאגידה היתה נייגותה. זה הכל.

ש: גיזין, דיברתם על האפשרות אולי לפתוח בנושא גיזין?

MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES
JERUSALEM

משרד החוץ

יָרֵךְ שְׁמֶךָ לֹא זָכַר שֶׁל הַחִילָה נִיזִין.

ש: גם לא תצידם?

ח: גם לא תצידם וגם לא תצידנו.

3. להלן חראיון עם בנימין נתניהו:

ש: נעבור לחזית השנייה. היא יותר מסובכת. החזית עם הפלסטינים והירדנים וחר נתניהו, נשאל אותך מה הריגות ואחרון שיש לך בחזית הזו?

ח: אחם דיברום נכון. היתה שיחה בין ראשי האשכולות. הסיבה שהיא היתה במסדרון היא חשום שנאבקים עדיין על שאלת החזרים. זאת לא שאלה פריבילית. זו שאלה שיש בה בעצם מסגרת של הפחדון, פחדון הקבע כפי שרואים אותו שני הצדדים. אבל אנחנו הגענו להסכמים מסויימים שאנחנו ניסגש עם השלחת פלשתינית-ירדנית משותפת. זה חשום שאנחנו רואים להג את הפחדון על הכעיה הפלשתינית במסגרת ירדן ולא במסגרת עצמאית פלשתינית. על כך הסכמנו עם האמריקאים. אנחנו הבנו היטב שראמדיקנים גם קיבלו להכמה של המדינה והרבים בודון. ובכן שהגענו הנה היה כחובן נסיון לשנות את הכללים, השיבה שאנחנו רבים עכשיו בעניינים פרוצדורליים לכאורה זה חשום שלא דנו והרבים ולא הסכימו לדון ברם לפני כן. בכל אופן היתה שיחה הבוקר יתיה דאשך אההיצ. ומה שוראה לי חשוב יותר זה שהחשמה שלנו היא שיש כוונה להחזיר אין כאן כוונה לפוצץ עם כל הניסכול של הצד השני שהוא לא מצליח לשנות את כללי המשחק. אנחנו עומדים על כך.

ש: האם ואנשים שהיו כמגע עם הירדנים הפלשתינים מדווחים על כך שהירדנים חניסים באמת לחוץ בין ישראל לבין הפלשתינים. הירדנים מחזקים כאן תפקיד של מועדון או שרם צד שיותר מצווה לפלשתינאים?

ח: תראה אני לא אכנס לפרטי מוח, זה בוודאי ידעו שזה מתנהל בחוץ חזרים כרגע בחוץ המסדרונות, אבל חשוב לומר דבר אחד, אנחנו והתנגדנו, הפענו התנגדות גם היום לעדות השונה. אני לא מבדיל את מספרם לשתיים. יכול להיות שיהיו כמה ועדות השונה בכמה נושאים. ואין לנו התנגדות כלל וכלל. שהמורה הזה יתקדם בכמה אפיקים במסגרת המשלחת הזו. אבל בפירוש אנחנו כן עומדים על כך שבפחדון הקבע ובכל מסגרת הירדנים והסדר ביניים אנחנו רבים עם משלחת אחת ואם יש החלטות על ועדות השונה הם נעשות במשותף איתנו. זה במסגרת היה דאבאק שלנו בשבוע שעבר. מעבר לזה אני רוצה להזכיר לך, אהה כחובן דן איתי על המשלחת הירדנית-פלשתינית אבל יש לנו חזית שלמה שידבר איתי לוברני כרגע דן בחלק מחנה וזה השגת חזית שלום עם שכנינו. כלומר עם שכנותינו עם לבנון, עם ירדן, עם סוריה. ירדן היא גם חלק מהמדינה הזו ואנחנו נציג במהלך השבוע הזה הצעות מפורטות לחזית שלום עם השכנות הללו.

ש: גם עם סוריה?

ח: בהחלט.

ש: מה אמה שומע מצוות המוח עם סוריה. אני מבין שהיה שם נטיה עוינה לפחות במשך כמה שעות?

ח: אני עוד לא יכול להגיד לך שקיבלתי דיווח מפורט. נקבל אותו במהלך השעה הקרובה. אבל, טוב אמה יודע בוד'כ עם הסורים דובר גריבורים ארזכים ונאן לא היה יוצא מן הכלל התופעה הזו. אני חושב שמה שאריך להגיד בארץ בוודאי גם כאן שזה לא דבר חידדי זה תואריך מחושך, זה תואריך עם רובה וניסכוליות, זה

תהליך שהרכבה פעמים יש בו חזרות, כל חיוני רפטיציות, צריך להשתגל לזה, זה
זינו של חו"מ. אנחנו בחוץ חו"מ. שמדנו על דברים הסויימים. הדברים האלו
ביסודו של דבר והתקבלו ואני חושב שזה סימן חשוב להמשך.

כל הכתבות הלעיל שודרו בהדורות 'חבט' מורחבת היום 10.12.91.

עד כאן.

הסברה/חידע

10 בדצמבר 1991

AMERICAN EMBASSY
TEL AVIV, ISRAEL
FAX 972-3-663449

TO: The Secretary of
NAME: Joseph Hadash, Director-General
C/O: Ministry of Foreign Affairs, Jerusalem
TELEFAX #: 02/303-367 Stella

FROM: Ambassador William A. Brown
OFFICE: American Embassy, Tel Aviv EXT
DATE: November 22, 1991
MESSAGE: PLEASE SEE FOLLOWING PRIVATE MESSAGE

AUTHORIZED BY: Ambassador William A. Brown DATE: Nov. 22, 1991
SIGNATURE OF AMERICAN HEAD OF SECTION ONLY

URGENT

Embassy of the United States of America

Tel Aviv, Israel

November 22, 1991

Dear Yossi,

I am enclosing the text of a private message from Secretary Baker to Deputy Prime Minister and Foreign Minister Levy. You will note that the Secretary's message addresses many of the points raised by Minister Levy in his own letter of November 12.

Warm regards.

Sincerely yours,

William A. Brown
Ambassador

Mr. Yossi Hadass
Director General
Ministry of Foreign Affairs
State of Israel
Jerusalem

PRIVATE MESSAGE FROM SECRETARY BAKER TO
DEPUTY PRIME MINISTER AND FOREIGN MINISTER LEVY

I made clear publicly and privately in Madrid that I was prepared to see the parties themselves try to sort out the venue and timing of the next round of direct bilateral negotiations.

Since then, I conveyed to the Arab parties several of your ideas on how to resolve this issue. However, the Israeli suggestions were not approved by any other party.

The breakthrough that you achieved in Madrid several weeks ago cannot be allowed to dissipate. It is in the interest of all parties to create momentum to prove that direct bilateral talks can begin to address the issues of most concern to you.

I understand the complexities involved in sorting out the procedural aspects of this issue. I do not minimize them, but neither do I believe they should become, in and of themselves, reasons to block further discussions between the parties on the substance of the negotiations.

In this message I want to address three issues: finding an acceptable venue for the next round of negotiations; determining the best date to hold the next round; and beginning to foreshadow the kinds of issues that each of you might decide to take up in order to make the negotiations most productive.

Venue and Timing

It is clear that Madrid will not be an acceptable venue for the next round. It is equally clear that there is no agreement yet to hold talks in the region.

I want to make clear the view of the United States that, over time, there is no reason to exclude holding negotiations in the region. Many successful talks have been held in the region in the past, and a regional venue would allow close proximity for the negotiators to consult with their political leadership. But I understand we will not resolve this issue now.

We have consulted on this matter with the Soviets and we agree that the most important issue now is to resume the direct bilateral negotiations as soon as possible.

Accordingly, I am pleased to invite each of you to come to Washington to start negotiations on Wednesday, December 4.

In order to begin preparations for these negotiations, I will need your affirmative response no later than Monday, November 25.

The United States will arrange the sites for the talks and other administrative issues; the talks will take place here in Washington.

Each delegation will be expected to assume all/all other costs associated with the negotiations, such as transportation, lodging, staff support and the like.

We will not be in a position to meet delegations on arrival, but with advance notification of arrival time, we will alert airport authorities to your planned arrival.

The delegations to these direct bilateral negotiations need not/not be the same as those that attended the Madrid Conference. In order to ensure, however, that the terms and conditions agreed upon for this process obtain, we need to know in advance the composition of each delegation. Our intention would be to notify the composition of each delegation to all other delegations in advance of negotiations.

In addition, we envisage no particular credentialing for the delegations. However, since the negotiations are likely to be held in U.S. Government buildings, access to those buildings will be available only for those declared as delegates. Other advisers and staff will not be permitted at the sites of the negotiation, but should plan to remain in whatever offices are set up by the delegations themselves..

Similarly, we plan to provide no press facilities, and any press activity by delegates will have to be arranged by the delegations themselves.

Substantive Negotiations

As all of us expected, the first round of talks in Madrid covered little substantive ground, and thus provided no real direction as to where the negotiations might now head.

It is not the intention of the U.S. or Soviet Union, as co-sponsors, to suggest to you what to do in the negotiations. However, we thought you might find it useful for us to share some preliminary thinking on which approaches to negotiations we get them launched successfully.

- 3 -

Israel-Jordanian/Palestinian Talks

In the case of the negotiations between Israel and the Jordanian/Palestinian delegation, there are two distinct sets of issues that need to be discussed.

Jordan has notified us, and presumably Israel, that there are a number of border issues unrelated to U.N. Security Council Resolution 242 which need to be discussed. We see no reason why these issues should not be raised early in the negotiations so that experts can get to work to examine respective claims and historical background.

At the same time, Israel and Jordan could profitably discuss a number of other bilateral issues, such as the nature of peace, the resolution of maritime problems in the Gulf of Aqaba, joint management of waste water facilities, joint production of potash, tourism, civil aviation and the like, which could form the essential building blocks of a final settlement, once the elements of a final settlement begin to fall into place, or alternatively as interim arrangements or unilateral measures to serve mutual interests and improve the atmosphere and process of negotiations.

As we understand it, it is the expectation of both sides that in these negotiations between Israel and Jordan, Palestinians from the joint Jordanian/Palestinian delegation would also attend in order to maintain the integrity of the joint delegation in negotiations with Israel.

With regard to issues relating to the West Bank and Gaza, it is similarly our understanding that Palestinians would take the lead but would be accompanied by Jordanians as part of the joint Jordanian/Palestinian delegation.

In these negotiations there is already agreement that the first phase will focus on interim self-government arrangements.

Having experienced several years of negotiations on these issues in the late 1970's and early 1980's, it is our considered view that both Israel and Palestinians should avoid as much as possible a protracted debate on such principles as the "source of authority", "nature of the interim self-governing authority," and the like.

Rather, Israel and the Palestinians might agree that each would present in this or the next session a proposed model of interim self-governing authority.

- 4 -

Such models are likely to be quite different; they will vary widely in terms of the scope of authority and jurisdiction that they anticipate extending to Palestinians. Nonetheless, they will provide both sides with some potentially useful starting points to begin hammering out the powers and responsibilities that will be assumed by Palestinians during the transitional period, as well as the issues that need to be defined and negotiated during the period ahead.

Israel/Lebanon Talks

With regard to the negotiations between Israel and Lebanon, there are clear differences as to how to proceed.

In our view, it might be most productive for both sides to start engaging on the most practical issue that they both confront: namely, how to unlock the current stalemate in Jazzine.

By this, we do not mean in any way a departure from principles of an overall settlement to substitute a Jazzine settlement for a resolution of the underlying issues between the two countries. However, since the Jazzine issue involves the complex of political and security issues that will be required in order to deal effectively with the problems that extend throughout southern Lebanon and northern Israel, it can represent a useful first step and it can demonstrate to both parties that negotiations can produce practical solutions to problems on the ground.

Israel-Syria Talks

With regard to the negotiations between Israel and Syria, the five hours of talks held November 3 indicated that neither side will find it easy to proceed until key issues of principle are recognized by the other side. While not diminishing the significance of these principles to each party, strict adherence to them could lead to early stalemate in the negotiations.

One way to proceed, in our view, might be to probe the other side's position in certain hypothetical circumstances. For example, Syria might ask, hypothetically, what the Israeli position on withdrawal would be if Syria were prepared, as part of a comprehensive settlement, to sign a peace treaty with Israel, exchange Ambassadors, and work out mutually acceptable security arrangements. Alternatively, Syria might ask whether under such circumstances Israel would exclude withdrawal and a return to Syrian sovereignty over Golan.

- 5 -

Israel, for its part, might ask hypothetically what Syria's position on a peace treaty, full normalization and diplomatic relations would be if Israel were prepared to undertake withdrawal. Alternatively, Israel might ask whether under such circumstances Syria would exclude a treaty of peace, full normalization and diplomatic relations.

While this kind of dialogue does not adequately overcome differences of principle, it could permit the sides to begin exploring some of the issues raised during these presentations.

י"ט בכסלו תשנ"ב
26 בנובמבר 1991
סימוכין 8-040-2

- סודי -

הנושאים המהותיים במכתב בייקר 22/11/91

חלק ראשון: ניתוח המסמך:

א. הנושא הירדני-פלסטיני

1. מבחינה פרוצדורלית שומרים האמריקנים על המסגרת של המשלחת הירדנית-פלסטינית וטורחים אף להדגיש זאת. הדבר מגיע עד אבסורד כאשר ה-"integrity" של המשלחת המשותפת מיושם במיוחד לנושאים ירדניים-ישראליים בלטרליים שאינם נוגעים כלל לפלסטינים. האם ירדן תסכים להעניק לפלסטינים מקום בשיחות על עניינים ריבוניים שלה?
על כל פנים האמריקנים מדברים על פלסטינים שישתתפו בשיחות בנושאים הירדניים ולא על פלסטיני בודד כפי שהועלה בשיחות הישירות.

2. מבחינה תכנית קיימת אמנם הפרדה בין תכני המו"מ עם ירדן לבין תכני המו"מ עם הפלסטינים אך קיימת התליה ברורה בין סיכום הסדר שלום עם ירדן (לא מדובר על חוזה שלום) לבין סיכום נושא המימשל העצמי. סיכום חוזה השלום עם ירדן נדחה עד לזמן בו, לפי האמריקנים:
"the elements of a final settlement begin to fall into place".
מעורפלת במכוון שמשאירה את התקדמות השלום עם ירדן בת ערובה להתקדמות בנושא יו"ש ועזה.

3. האמריקנים מדברים על "unilateral measures". לא ברור האם הכוונה היא לנושא הירדני או לנושא הפלסטיני, אבל סביר להניח כי המדובר הוא בנושא הפלסטיני ולישום לפחות חלק מה-CBM'S שהציעו הפלסטינים.

4. במסגרת הנושאים לדיון עם ירדן מפרידה ארה"ב בין כאלה הנכללים ב-242 לבין כאלה שאינם נכללים בה. מן הסתם, נושא יו"ש ועזה נכלל, לפי דעת האמריקנים, ב-242.
במסגרת הנושאים לדיון עם ירדן בולטת העדרותה של סוגיית חלוקת מי-הירמוך.

5. ראוי לציין מספר אלמנטים הקשורים לנושא יו"ש ועזה המופיעים במכתב והמצביעים על הראיה האמריקנית הבסיסית.
- האמריקנים חוזרים, אם כי בעיוות מסוים, למספר אלמנטים מקמפ-דיוויד ומשיחות האוטונומיה:

* הם מתייחסים שוב ל-"West Bank and Gaza".
ל-"Adminstrative council".

* הם מדברים על "scope of Authority" "Jurisdiction" ועל

"Powers and Responsibilities". מטרת האמריקנים היא כנראה ליצור

לישראל "סביבה" מוכרת ומקובלת של המו"מ אולם למעשה התכנים קצת שונים.
- האמריקנים אינם עושים הפרדה מוחלטת בין המו"מ על הסדרי הביניים לבין המו"מ על הסטטוס הסופי. הם רואים תהליך משולב של מו"מ וישום, שבו תיערך הפרדה בין תחומי סמכויות ואחריות שיינטלו (Will be assumed) ע"י הפלסטינים בתקופת המעבר, לבין נושאים שיוגדרו וינהל עליהם מו"מ בתקופה שלאחר מכן. לא ברור מתי תקופה זו מתחילה. הנוסח משאיר פתוח את האפשרות לנהל המו"מ תוך כדי שלוש השנים הראשונות של האוטונומיה. המו"מ הזה יתעלם לדעת האמריקנים מן הבעיות הקרדינליות של "מקור הסמכות" ו"אפיה של רשות הממשל העצמי", כך שיתרכז בנושא "נטילת" הסמכויות על ידי הפלסטינים, אולי בצורה הדרגתית ואולי, אפילו, בצורה חד-צדדית בהסכמת ישראל.

ב. הנושא הלבנוני

1. האמריקנים אינם מדברים כלל על חוזה שלום, ואפילו לא על הסדר כולל אלא על פתרונות פרקטיים לבעיות בשטח. איתור ג'זין כבעיה ראשונה במעלה, ולמעשה כבעיה בכלל, מהווה הליכה אמריקנית לקראת עמדת לבנון וסוריה.

2. יתר על כן, איתור הבעיות בין לבנון לישראל כמתיחסות רק לנושאי דרום לבנון וצפון ישראל, תוך התעלמות מהבעיות האימננטיות של לבנון, מצביעה על ויתור אמריקני לסורים.

ג. הנושא הסורי

1. האמריקנים מדברים אמנם על "סוגיות מפתח של עקרונות" שיש להכיר בהן אך בפועל מהווה ההצעה האמריקנית לדיון עקרוני במצבים היפוטטיים, יישום של הגישה "שטחים תמורת שלום" המתורגמת כאן ל"נסיגה תמורת שלום". ההתרכזות בשני נושאים אלה מתעלמת מנושא ההכרה הסורית בזכות הקיום של ישראל.

2. האמריקנים עשו מאמץ ניסוחי ניכר כדי ליצור "איזון" בין הדרישות הסוריות והדרישות הישראליות.

- השלום ההיפוטטי המוצע לסוריה, הגם שהוא מכיל חוזה שלום ומרכיבי נורמליזציה, הוא במסגרת הסדר כולל "part of a comprehensive settlement".
- עקרון הנסיגה ההיפוטטי המוצע לישראל כרוך בהחזרת ריבונות סורית בגולן ("over Golan"). בולט אי-השימוש במילה "the". כן מדובר על "חזרה לריבונות סורית" ("return to Syrian sovereignty") ולא "של" (of) ריבונות סורית לגולן (to).

פרק שני: מסקנות:

א. עצם המעורבות האמריקנית בנושא תכני-המו"מ נראית כחמורה יותר מאשר הקביעה השרירותית של מיקום השיחות וזימונן.
התוצאות של מעורבות זו עלולות להיות:

- הסטת הדיון מן המסלול הדו-צדדי לדיון עם האמריקנים ודרכם.
- העלאת האג'נדה האמריקנית לדיון במו"מ הדו-צדדי כמפלט נוח מפני התדיינות ישירה בנושאים הקשים.
בכל מקרה על ישראל לטעון כי קבלת ההזמנה הפרוצדורלית האמריקנית אינה מהווה קבלת התכנים המוצעים ע"י האמריקנים.

ב. המצבים העלולים להיווצר כתוצאה מהעלאת האג'נדה האמריקנית הם:
- התדיינות ישראלית וערבית עם האמריקנים על תוכן האג'נדה.
- המנעות ישראלית מהתדיינות עם האמריקנים והשאת הזירה לערבים בלבד.
- דרישה ישראלית מן האמריקנים להסרת האג'נדה מעל הפרק.
שלושת המצבים הללו אינם נוחים לישראל וגם אם יסכימו האמריקנים לאפשרות השלישית, הנזק כבר נגרם וההצעה האמריקנית מונחת על השולחן.

ג. עם זאת, ניתן לדעת, להוציא מתוק מעז. הפרדת תהליכי המו"מ הביטורליים זה מזה היא אינטרס ישראלי. הגישה האמריקנית השונה לתכני המו"מ השונים מאפשרת הפרדה ביניהם גם מבחינה פרוצדורלית, ע"י כינוס הועדות השונות בזמנים שונים ובמקומות שונים, ומאפשרת גם קצב התקדמות שונה בכל אחת מן הועדות.

ד. בנושא הירדני מאפשרת הגישה האמריקנית דרישה ישראלית להוצאת הגורם הפלסטיני מן המו"מ בנושאים הירדניים. לא יעלה על הדעת לעכב אפשרות לקדם שלום בין ישראל לירדן ע"י קשירתו למו"מ על האוטונומיה. המשלחת הירדנית-פלסטינית המשותפת תתקיים רק לצורך המו"מ על האוטונומיה ועל הסטטוס הסופי. ראוי לבדוק אפשרות להגיע להבנה בנושא זה עם הירדנים ישירות. אם נצליח בכך הרי האג'נדה האמריקנית בנושא הירדני יכולה לשמש בסיס למו"מ.

ה. בנושא האוטונומיה מדגישה ההצעה האמריקנית את "העצמאות" הפלסטינית. דגש זה עלול להרתיע את ירדן מלקחת חלק פעיל במו"מ ולהסתפק בתפקיד של משקיף מן הצד.

כדי להתמודד עם בעיה זו עומדות בפני ישראל שתי אפשרויות פעולה:
1. ייזום מגעים פוליטיים ישירים עם הפלסטינים בשטחים ללא מעורבות ירדנית או אמריקנית. במסגרת זו ניתן אכן להשתמש בחלק מן האג'נדה האמריקנית וליצור מערכת של סמכויות שאכן יועברו לניהול הפלסטינים תוך תיאום ושיתוף פעולה עם המינהל האזרחי.

2. הצעת אג'נדה שתשים דגש על מעורבות ירדנית גדולה יותר בעניינים מסוימים של האוטונומיה ועל ניהול משותף (ירדני-ישראלי-פלסטיני) של עניינים שונים בתקופת המעבר.

ו. בנושא הלבנוני ניתן לטעון הן כלפי האמריקנים והן כלפי הלבנונים, שיעלו זאת ללא ספק, כי נושא ג'זין הוא נושא פנים לבנוני שעליו יש לדון גם בהשתתפות גנרל אחד, נראה כי טיעון כזה יכול להוציא הרוח ממפרשי האמריקנים. לחילופין ניתן לטעון כי נושא ג'זין הוא נושא אחד בין נושאים רבים ולהכלילו בין שאר נושאי האג'נדה הלבנונית.

ז. בנושא הסורי נמצאים האמריקנים במבוכה ובחוסר בטחון, ברור להם כי הדיון העקרוני עלול להוביל למבוי סתום, אבל מאידך אין הם מסתכנים בהצעת הסדרי ביניים או אפילו בהצעת אג'נדה שתכלול נושאים שונים היכולים להביא להגברת האמון ולדיון נינוח יותר בין ישראל לסוריה.

הדרך הטובה ביותר, לדעתי, היא להתעלם מן ההצעה האמריקנית ולהמשיך בדרך בה הוחל במפגש הראשון. הטעון הישראלי חייב להיות שאין אנו עוסקים בדיונים אקדמיים או היפוטיטיים אלא במו"מ מעשי. סביר להניח כי במקודם או במאוחר יעלו האמריקנים את האפשרות של הסדר ביניים בעל מרכיבים בטחוניים.

נדב ענר

5/15/09

5

אאא, חוזם: 20809

אל: רהמש/1437

מ-: המשד, תא: 171291, זח: 1928, דח: מ, סג: בל,

בבב

9,244448

32579

בלמ'ס/מידי

אל: הנציגויות
שלום/וושנגטון - מטה הסברה

הנדון: נתונים על ארבע שנות אינתיפאדה

על רקע התענינותן של מספר נציגויות בנתונים על ארבע שנות אינתיפאדה,
הפירוט שהועבר אלינו ע"י דו"צ:

1. פלשתינאים שנהרגו מירי כוחות הבטחון:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87 - דצמ' 88	183	88	271
ינואר 89 - דצמ' 89	160	110	270
ינואר 90 - דצמ' 90	50	43	93
ינואר 91 - נוב' 91	53	22	75
סה'כ	446	263	709

2. פלשתינאים שנפצעו מירי כוחות הבטחון:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87 - דצמ' 88	2821	*685	3506
ינואר 89 - דצמ' 89	3303	2026	5329
ינואר 90 - דצמ' 90	1877	1985	3862
ינואר 91 - נוב' 91	829	547	1376
סה'כ	8830	5243	14073

* בין החדשים דצמ' 87 - יוני 88 לא נאספו נתונים לגבי פלשתינאים שנפצעו באזח'ע. ברור, אם כן, שעובדה זו משתקפת גם בנתונים המסכמים.

3. חיילים שנהרגו ביש'ע:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87-דצמ' 88	4	0	4
ינואר 89 -דצמ' 89	2	2	4
ינואר 90 - דצמ' 90	1	1	2
ינואר 91 - נוב' 91	1	0	1
סה'כ	8	3	11

4. חיילים שנפצעו ביש'ע:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87-דצמ' 88	525	256	781
ינואר 89 -דצמ' 89	490	428	918
ינואר 90 -דצמ' 90	530	666	1196
ינואר 91 - נוב' 91	233	415	648
סה'כ	1778	1765	3543

5. ישראלים שנהרגו ביש'ע:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87 - דצמ' 88	7	0	7
ינואר 89 -דצמ' 89	3	0	3
ינואר 90 - דצמ' 90	1	0	1
ינואר 91 - נוב' 91	5	0	5
סה'כ	16	0	16

6. ישראלים שנפצעו ביש'ע:

שנה/אזור	איו'ש	אזח'ע	סה'כ
דצמ' 87 - דצמ' 88	397	39	436
ינואר 89 - דצמ' 89	356	27	383
ינואר 90 - דצמ' 90	363	21	384
ינואר 91 - נוב' 91	194	21	215
סה'כ	1310	108	1418

7. הפרות סדר ופיגועים ב'נשק חם' (כולל בקבוק תבערה, רימון, ירי, הצתה, מטען):

שנה/אזור	הפרות סדר איו'ש	אזח'ע	פיגועים ב'נשק חם' איו'ש	אזח'ע
דצמ' 87 - דצמ' 88	18223	4830	1371	496
ינואר 89 - דצמ' 89	34575	8033	1003	256
ינואר 90 - דצמ' 90	57882	8062	934	207
ינואר 91 - נוב' 91	25212	3483	1129	236

8. נכון ל-13 בדצמבר 1991 נמצאים במתקני כליאה 8046 פלשתינאים: 4728 אסירים לאחר משפט, 646 עצירים לפני משפט, 2281 עצירים עד תום ההליכים ו-391 עצירים מנהליים.

9. מתחילת ההתקוממות ועד ה-1 בדצמבר 1991 נהרסו 363 בתים, 213 באיו'ש ו-15 באזח'ע. במהלך אותה תקופה נאטמו 240 בתים, 159 באיו'ש ו-81 באזח'ע.

במהלך 4 שנות אינתיפאדה גורשו 66 תושבי יש'ע, 37 מאיו'ש ו-29 מאזח'ע.

הסברה/מידע - מז'ת 2

17 בדצמבר 1991

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזאר, ארבל2, ארבל1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1, איר2, @ (לעמ), מקצב2,

אומן, פרנ, מחע, משקוף, חליפה, בטמח, כספים, משפט, מזח1, מזח2

סססס